

Motivering

Ballettens Venners Hæderspris 2026 på 30.000kr. tildeles en person, der har ydet en afgørende og iøjnefaldende indsats for dansen i Danmark, og hvis uomtvistelige betydning Ballettens Venner gerne vil hylde. Prismodtageren kan være koreograf, danser, kunstnerisk leder, dansepædagog, danseskribent eller en anden kulturpersonlighed, der har støttet, formidlet eller aktualiseret dansen i Danmark.

Vores prismodtager sled sine første dansesko som sportsdanser med glimmer, glamour og lak i håret med de afblegede spidser. Tilfældet og skæbnen ville det imidlertid sådan, at han som 11-årig kom til optagelsesprøve og blev optaget på Det Kongelige Teaters Balletskole.

Det var noget af et kulturchok at komme fra konkurencedansen og til en gammel kulturinstitution med tradition for mådehold, tilbageholdenhed - og dengang velnok også med en snert af Jantelov.

Men talent kan ikke holdes tilbage – og talentet var åbenlyst, alsidigt, reflekterende og højt begavet.

Den fik på alle tangenter – i bogstavelig forstand med klaverspil - og med dukketeater på Grønningen hjemme hos kammeraterne Johan og Kasper Holten hos deres mor nationalbankdirektør Bodil Nyboe Andersen, der tilbød en base nær Teatret, så de lange ture frem og tilbage til barndomshjemmet i Allerød kunne begrænses.

Her har der uden al tvivl også været tale om en frugtbar blanding af leg og talentudvikling.

Men vores prismodtager var bestemt heller ikke bleg for at tage en tørn i sin fars Slagter Lunds butik.

- Og hans karriere skulle blive en af de største i dansk ballethistorie.

Thomas Lund – kom herop, så vi kan se dig, imens jeg læser resten af motiveringen!

Du blev optaget i Balletkompagniet i 1993, solist i 1995, og solodansertitlen fulgte i januar 2000, samme aften som Alexei Ratmanskys blev udnævnt – og hvor balletanmelder Henrik Lyding næste dag skrev, at "...det burde være sket for længst. Thomas Lund er sin generations største begavelse inden for Bournonville traditionen. Han har talent, stil og sind til at danse Bournonville."

- Og du og Gudrun Bojesen blev jeres generations stjernepar med Bournonvillerepertoiret som speciale.

Da vi i foråret 1999 skulle fejre Den Danske Balletklubs 50 års jubilæum på Hofteatret med mange danseindslag, havde vi bud efter jer. For nu ville vi gerne se dig som James i et uddrag fra *Sylfiden*.

Vi havde oplevet dig som Gurn i 1996 - og som Gennaro i *Napoli* 1998 med engagement i rollen, med temperament, ømhed over for din Teresina og med og flyvende flugt i springene.

Men James lod vente på sig, syntes vi.

Selvom du jo i den grad havde Bournonville i blodet – og i hjertet. Det var så åbenlyst.

Men tiden med hastigt skiftende balletmestre på Det Kongelige Teater var ikke gunstig for dig, og noget måtte ske.

Nu var der så også samtidig bud efter dig fra Twyla Tharp i New York – og det kunne Balletklubbens jubilæum selvfølgelig ikke hamle op med. Det var en chance, der ikke måtte forpasses.

Faktisk begyndte vi at frygte, at vi skulle miste dig på den danske scene. Men sådan gik det jo gudskelov ikke – og hjemme igen tog karrieren for alvor fart. Rollen som James blev selvfølgelig også din – som du var selvskreven til og også dansede med Gudrun Bojesen til din afskedsforestilling i 2012.

Som en ikke uvæsentlig detalje i vores sammenhæng, nu vi er ved fejringerne, skal det selvfølgelig også nævnes, at Ballettens Venners gave til vor protektor HKH Prinsesse Benediktes 60 års fødselsdag i 2004 –

der blev markeret med et hesteshow på Christiansborg Ridebane – meget oplagt var *Jockeydansen* danset af dig og Morten Eggert.

Året efter markerede du dig stærkt under Bournonvillefestivalen i 2005 såvel på som bag scenen

– og din fine Bournonvilledans og sceneudstråling er fastholdt for eftertiden dels på filmoptagelserne af festivalens forestillinger og dels på optagelserne af Bournonvilleskolerne på DVD.

Begge væsentlige projekter, som Ballettens Venner har bidraget med produktionsstøtte til.

– Ja, du markerede dig så stærkt, at de mange udenlandske anmeldere på baggrund af festivalen udnævnte dig til Verdens bedste danser i 2005.

Herhjemme fik du Årets Reumert for årets Danser allerede i 2004 – og Bikubens Hæderspris tilfaldt også dig i 2006.

Dit kunstneriske vingefang er i sandhed også bredt og rummer mange nuancer.

Vi husker dig klart som Christian VII i 1995 i Flemming Flindts ballet *Caroline Mathilde* – ”med angst i de store øjne”, som Erik Aschengreen skrev. En nøje gennemarbejdet karaktertegnning af en martret sjæl.

Dagen efter debuterede du som soloherre i Harald Landers *Etudes*.

Noget af en præstation.

Vi husker dig også bl. a. som en herlig, men ikke ufarlig Puk i John Neumeiers *En Skærsommernatsdrøm*, som Mercutio og Benvolio i *Romeo og Julie*, Lenski i *Onegin* – og som Dansemesteren i *Enetime*, som vi også oplevede på din afskedsaften.

Ja, listen over rollerne er uendelig lang og mangfoldig.

Med din bevidste tilgang til din kunst, har du også medvirket i talrige matinee og lecture demonstrations bl.a. med Ole Nørlyng – og sammen udgav I med støtte fra bl.a. Ballettens Venner ”samtalebogen” *Danseglæde og springkraft* i 2007.

Koreografi er det også blevet til: Bl.a. *Det lange Farvel* efter Tennessee Williams til Det Kongelige Teater i 2002 og *En anden akt* – en nyfortolkning af *Napoli* 2. akt i samarbejde med Johan Holten til Sommerballetten på Bellevueteatret i 2004.

- Og så har du da ”tihvertifald” også lavet en ballet for børn: *Kom, Bamse nu balletter vi!* med TV-stjerne Bamse, Kylling og Ælling – og en masse balletbørn. Et sandt tilløbsstykke og en gave til et spirende balletpublikum☺

Da du nåede pensionsalderen som aktiv danser i 2012, tiltrådte du stillingen som leder af Det Kongelige Teaters Balletskole. Et hverv, som du tog på dig igennem ti år med stor ansvarsfølelse og kærlighed. Guderne skal da også vide, at vi i Ballettens Venner længe har håbet på en mulig balletmesterkandidat i dig...??

Men dansen stopper ikke. Side om side med Henriette Muus varetager du i dag Bournonvilleundervisningen ved Den Kongelige Ballet og er dermed garant for den levende tradition, som du forholder dig til med stor reverens - men også med sans for nytænkning – ligesom du i dag er blåstemplet af Lise Lander som verdensomrejsende i Harald Landers *Etudes*, som du og Lise Lander har finpudset og opdateret med henblik på tidløshed og udødelighed.

Det hørte vi alt sammen om ved en strålende aften her i Ballettens Venner i januar i år, hvor også vor protektor HKH Prinsesse Benedikte var til stede.

Priser og hædersbevisninger har regnet ned over dig i tidens løb – og selv er du i dag optaget i juryen for Prix de Lausanne, der tildeler priser til talentfulde dansere.

I al beskedenhed er det selvsagt en stor glæde for os nu at kunne tildele dig Ballettens Venners Hæderspris 2026!

På bestyrelsens vegne

Hanne Outzen

Den 19. oktober 2026